

at den blev skærpet en lille Smule. Der staar, at det gælder kun nyopførte Bygninger eller gamle Bygninger, som der lægges nyt Tag paa, men den Bestemmelse har været gældende siden 1889, saa jeg synes ikke, der er Grund til ogsaa nu at nøjes med, at noget saadant kun skal gælde nye Bygninger. Jeg synes, at Ordet „ny“, det tredje Ord i Paragraffen, bør slettes. Bestemmelsen bør absolut være obligatorisk for alle Bygninger. Jeg har personlig Erfaring for, at det har reddet Menneskeliv, at saadanne Sikringsforanstaltninger var truffet. Her er derfor et enkelt Punkt, hvor jeg kan gaa med til en Skærpelse.

Stykke 4 i samme Paragraf omhandler Lofter og Loftskonstruktioner. Der staar: „I nye Bygninger skal der i alle Rum, som benyttes til Opholdssted for Dyr, være Loft af tætsluttende Materiale, hvortil henregnes Jernbeton, murede Hvælvinger, Bræder eller Rafter, for saa vidt der over Rafterne er anbragt et Lerlag af 5 cm.s Tykkelse, eller anden af Justitsministeriet godkendt Loftskonstruktion.“ Vi har ovre i Jylland — det kender man maaske ikke saa meget herovre — en Loftskonstruktion, som bestaar af Rafter, men i Stedet for et Lerlag lægges der Jordtørv over. Det er et ganske fortrinligt Loft i en Kostald eller en Svinesti, idet det gør, at Luften altid er tør og behagelig. Hvorvidt Konstruktionen er absolut brandfri, tør jeg ikke sige, men jeg vil gerne have klaret i Udvalget, om disse Lofter kan henregnes under de nævnte, for jeg synes dog, det vilde være meget betænkeligt at vedtage en Lov, der forbød den Slags Lofter, som bruges i ret stor Udstrækning og i og for sig er udmærket gode.

§ 9 omhandler de snævre Skorstene, der nu bliver tilladt, saaledes som jeg allerede har omtalt. I §§ 13—17 er fastsat strenge, men maaske ikke for strenge, Bestemmelser om baade Ejeres og Brugers Pligter. Det kan jo altid diskuteres, om de er lovlig strenge; de er i hvert Fald strenge. Der fastsættes Bøder for Overtrædelser paa helt op til 4 000 Kr.

I Kapitel 2, som handler om Omgang med Ild og Lys m. m., staar der i § 18, Stykke 2: „Tobaksrygning er forbudt i Loer, Lader og paa Foderlofter og Foder-gange; det samme gælder i Stalde under Udførelse af Fodring og andet Arbejde.“ Jeg synes i Modsætning til den højtærede Justitsminister, at det er en ganske udmærket Affattelse, den Bestemmelse har faaet. Det vilde ikke hjælpe meget, om vi herinde vedtog, at der overhovedet ikke maatte ryges

Tobak i Kostalden, for jeg kan forsikre, at det vilde ikke blive overholdt. Folk vilde finde det fuldstændig urimeligt, om de en Søndag Eftermiddag om Vinteren, naar de havde fremmede, ikke maatte gaa ud og ryge deres Piber bag ved Køerne. Jeg er meget godt tilfreds med den Affattelse, og jeg tror ikke, vi skal forsøge paa at faa det ændret.

I Stykke 4 er der en Bestemmelse, som jeg ogsaa tror det bliver vanskeligt at faa overholdt selv med den nuværende Affattelse. Den handler om Petroleumslamper og -lygter, og der staar til allersidst, at de maa kun paafyldes ved Dagslys. Hvis det skal forstaas, som det staar her, kan jeg forsikre, at der vil vanke mange Bøder, for saa vidt Overtrædelserne bliver meldt. Der er jo mange Tilfælde i Landbruget, hvor vi har saadanne Lygter brændende hele Natten, og der er ikke mange Lygter, der har saa store Beholdere, at de kan holde hele Natten, men efter denne Bestemmelse maa vi ikke paafylde Lygten Petroleum før Dagen efter. Det vil i alt Fald ikke blive overholdt. Men jeg tænker ogsaa, det er en af de Ting, vi kan tale om i Udvalget. Meningen er vel den, at Lygten ikke maa paafyldes ude i det paagældende Rum, og medens Lygten brænder. Det kan være meget rimeligt, at det ikke er tilladt, for det er absolut brandfarligt at gøre det, men lige saa meningsløst er det at forbyde Folk at tage Lygten ind og fylde Petroleum paa den inde. Men det er sikkert en af de Ting, vi kan forhandle os til Rette, om i Udvalget.

I Stykke 7 er der en udmærket fornuftig Bestemmelse, men jeg er en lille Smule bange for, at det ogsaa vil knibe med Overholdelsen af den. Der staar i den, at i Træbearbejdningsvirksomheder samt i andre Virksomheder, hvor der opbevares eller forarbejdes brandfarlige Stoffer, er Tobaksrygning forbudt. Jeg ved sandelig ikke, om vi tror, at vi kan faa Snedkerne til overhovedet ikke at ryge Tobak i deres Arbejdstid. Det vilde være heldigt, for der er en vis Brandfare forbundet med det, men jeg tror paa den anden Side, at det er vanskeligt at faa dem til at lade være.

I Stykke 10 i samme Paragraf staar der, at Stakke af Halm eller Hø maa ikke anbringes nærmere end 8 m fra Bygninger, men saa tilføjes der fornuftigvis: for saa vidt Pladsen tillader det; derfor er der maaske ikke saa meget at sige til det, men ellers tror jeg nok, at det ogsaa var en Bestemmelse, som vilde være meget udsat for at blive overtraadt. Det er ret interessant, at